

31990L0364

L 180/26

URADNI LIST EVROPSKIH SKUPNOSTI

13.7.1990

DIREKTIVA SVETA
z dne 28. junija 1990
o pravici do prebivanja

(90/364/EGS)

SVET EVROPSKIH SKUPNOSTI JE

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske gospodarske skupnosti in zlasti člena 235 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije ⁽¹⁾,

ob upoštevanju mnenja Evropskega parlamenta ⁽²⁾,

ob upoštevanju mnenja Ekonomsko-socialnega odbora ⁽³⁾,

ker člen 3(c) Pogodbe predvideva, da dejavnosti Skupnosti vključujejo, kakor predvideva Pogodba, odpravo ovir pri prostem gibanju oseb med državami članicami;

ker člen 8a Pogodbe predvideva, da je treba notranji trg vzpostaviti do 31. decembra 1992; ker notranji trg obsega območje brez notranjih meja, na katerem je zagotovljen prosti pretok blaga, oseb, storitev in kapitala v skladu z določbami Pogodbe;

ker morajo biti nacionalni predpisi o pravici državljanov držav članic, da prebivajo v državi članici, ki ni njihova matična država, usklajeni tako, da zagotovijo tak prosti pretok;

ker upravičenci do pravice prebivanja ne smejo pretirano obremeniti javnih financ države članice gostiteljice;

ker se ta pravica lahko dejansko izvaja samo, če se prizna tudi vsem družinskim članom;

ker naj za upravičence te direktive velja upravna ureditev, ki je zlasti podobna ureditvi, navedeni v Direktivi 68/360/EGS ⁽⁴⁾ in Direktivi 64/221/EGS ⁽⁵⁾;

ker Pogodba za uveljavitev predlagane direktive ne predvideva drugih pooblastil kakor tistih iz člena 235 Pogodbe,

SPREJEL NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1

1. Države članice priznajo pravico do prebivanja državljanom držav članic, ki te pravice ne uživajo po drugih določbah zakonodaje Skupnosti, in njihovim družinskim članom, kakor je opredeljeno v odstavku 2, pod pogojem, da imajo sami in njihovi družinski člani zdravstveno zavarovanje, ki pokriva vsa tveganja v državi članici gostiteljici, in da imajo zadostna sredstva, ki zagotavljajo, da v času prebivanja ne obremenjujejo sistema socialne pomoči države članice gostiteljice.

Sredstva iz prvega pododstavka se štejejo za zadostna, kadar so višja od ravni, pod katero država članica gostiteljica priznava socialno pomoč svojim državljanom na podlagi osebnih okoliščin prosilca in, če je potrebno, osebnih okoliščin oseb, sprejetih v skladu z odstavkom 2.

Če se v državi članici drugi pododstavek ne more uporabiti, se sredstva prosilca štejejo za zadostna, če so višja od minimalne pokojnine, ki zagotavlja socialno varnost in jo plačuje država članica gostiteljica.

⁽¹⁾ UL C 191, 28.7.1989, str. 5 in UL C 26, 3.2.1990, str. 22

⁽²⁾ Mnenje podano dne 13. junija 1990 (še neobjavljeno v Uradnem listu).

⁽³⁾ UL C 329, 30.12.1989, str. 25.

⁽⁴⁾ UL L 257, 19.10.1968, str. 13.

⁽⁵⁾ UL 56, 4.4.1964, str. 850/64.

2. Poleg imetnika pravice do prebivanja imajo naslednje osebe, ne glede na njihovo državljanstvo, pravico naseliti se v drugi državi članici:

- (a) njegov zakonec in vzdrževani potomci;
- (b) vzdrževani predniki imetnika pravice do prebivanja in vzdrževani predniki njegovega zakonca.

Člen 2

1. Izvajanje pravice do prebivanja se dokaže z izdajo potrdila, t. i. „dovoljenja za prebivanje za državljana države članice EGS“, katerega veljavnost je lahko omejena na pet let z možnostjo podaljšanja. Države članice pa lahko po prvih dveh letih prebivanja zahtevajo obnovitev dovoljenja, če menijo, da je to potrebno. Če družinski član nima državljanstva države članice, se mu izda dokument o prebivanju z enako veljavnostjo, kakor jo ima tisti dokument, izdan državljanu, ki ga vzdržuje.

Za izdajo dovoljenja za prebivanje ali dokumenta o prebivanju lahko država članica od prosilca zahteva le predložitev veljavne osebne izkaznice ali potnega lista in dokazila, da izpolnjuje pogoje iz člena 1.

2. Členi 2, 3, 6(1)(a) in (2) ter člen 9 Direktive 68/360/EGS se smiselno uporabljajo za upravičence te direktive.

Zakonec in vzdrževani otroci državljana države članice, ki je upravičen do prebivanja na ozemlju države članice, imajo pravico do zaposlitve ali samozaposlitve na celotnem ozemlju te države članice, četudi niso državljani nobene od držav članic.

Države članice ne odstopajo od določb te direktive razen iz razlogov javnega reda, javne varnosti ali javnega zdravja. V takem primeru se uporablja Direktiva 64/221/EGS.

3. Ta direktiva ne vpliva na obstoječe pravne predpise o pridobitvi sekundarnih prebivališč.

Člen 3

Pravica do prebivanja traja, dokler upravičenci izpolnjujejo pogoje, določene v členu 1.

Člen 4

Komisija največ tri leta po začetku izvajanja te direktive in potem vsake tri leta sestavi poročilo o uporabi te direktive in ga predloži Evropskemu parlamentu in Svetu.

Člen 5

Države članice najkasneje do 30. junija 1992 sprejmejo zakone in druge predpise, potrebne za upoštevanje te direktive. O tem takoj obvestijo Komisijo.

Člen 6

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Luxembourg, 28. junija 1990

Za Svet

Predsednik

M. GEOGHEGAN-QUINN